ANUL VI.—No. 1476 EDIȚIA A DOUA JOI, 25 MARTIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,80 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 5,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

SF. SPIRIDON

Boala de ochĭ în armata

DAREA PROGRESIVA

DRAGOSTEA D'INTEI

BLANA SPANZURATULUI

București, 24 Martie 1893

SF. SPIRIDON

Sâmbătă Camera a votat budgetul Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iașĭ.

A trebuit să vorbească treĭ miniștri, D. Ghermani, D. Catargiu și D. Marghiloman, — ceea ce echivalează cu o chestie ministerială, — pentru ca budgetul să fie votat și încredințat actualilor Epitropĭ, sub a căror epitropisire se știe ce nereguIe și hoțiĭ s'aŭ petrecut.

Inainte însă de a se vota budgetul, o vie discuție a avut loc, o discuție umilitoare pentru Epitropiĭ caseĭ Sf. Spiridon, și în special pentru D. A. D. Holban, interesantă și caracteristică însă pentru judecarea regimuluĭ conservator, în ce privește priceperea luĭ în ale administrațieĭ și onestitatea luĭ.

D. Sandu Râșcanu, membru al majorităței și orator nu tocmaĭ reputat, a descris cu destulă claritate și precizie situația Caseĭ Sf. Spiridon, arĕtând că sub administrația D-luĭ Holban s'aŭ furat *154 de miĭ de leĭ*, după cum se constată din cercetările anchetei orênduite de guvern și cerênd ca budgetul pentru esercițiul viitor să nu maĭ fie încredințat actualilor Epitropĭ.

D. A. D. Holban a rĕspuns, protestând că e om onest și activ, dar a trecut asupra acuzațiilor precize și documentate cu cifre oficiale ale D-luĭ Râșcanu, fără să dea cea maĭ mică lămurire.

D. C. Dobrescu-Prahova a arĕtat anume, cifră cu cifră, toate furturile descoperite de anchetă și care însumează cifra de *154 de miĭ de leĭ*, cerênd guvernuluĭ să lase liberă ancheta de la acea casă, spre a se descoperi tot adevĕrul.

D. Ghermani a mărturisit că într'adevĕr D. inspector financiar Ștefănescu a constatat că s'aŭ furat *154 de miĭ de leĭ* la St. Spiridon și adaogă că în urma acesteĭ constatărĭ s'a însărcinat pe D. inspector Constantinescu să facă o nouă inspecție, să verifice toate socotelele de la 1887, când Epitropia a înaintat gestiunea sa Curțeĭ de compturĭ, și până în present, și să constate în acelașĭ timp dacă administrația propriŭ zisă a avereĭ Epitropieĭ este corectă și conformă legilor.

D. L. Catargiu a intervenit în discuție, declarând că resultatul definitiv al anchetei nu se cunoaște, că D-sa a găsit cu cale să mênție pe actualiĭ Epitropĭ până ce lucrurile se vor lămuri pe deplin, și invită Camera că până una-alta, până ce adecă se va cunoaște resultatul definitiv al anchetei, să voteze budgetul Epitropieĭ.

In sfîrșit, D. Marghiloman caută să spele pe Epitropĭ, și maĭ ales pe D. Holban, de orĭ-ce pată și prin urmare de orĭ-ce respundere, arĕtând că după o comunicare ce i s'a făcut de la Iașĭ în ultimul moment cifra furturilor săvîrșite la Sf. Spiridon nu se ridică la *154 de miĭ de leĭ*, cum s'a fost constatat de prima anchetă, ci numaĭ la *107 miĭ*, și adaugând, că această hoție s'a putut constata grație numaĭ Epitropilor carĭ ceĭ dintâiŭ aŭ cerut să se numească o anchetă: — un fel de avertisment de *noli me tangere* pentru magistrațiĭ din Iașĭ în ce privește pe Epitropĭ.

In scurt, aceasta a fost discuția de Sâmbătă seara la Cameră.

Un lucru e uimitor în toată această afacere. Se constată, și nu se contestă de nimenea, că hoțiĭ de peste o sută de miĭ de leĭ s'aŭ făcut la Sf. Spiridon; că există în dosarele Epitropieĭ un proces-verbal al D-lor Epitropĭ Gr. Ghica-Deleanu și Eug. Ghica-Budeștĭ prin care cer să li se dea socoteala caseĭ, ceea-ce însă nu li s'a dat, de oare-ce D. Holban s'a opus; că s'a călcat sistematic legea comptabilităței,—ceea-ce iarășĭ constitue o puternică prezumpție că s'aŭ făcut și alte abuzurĭ și hoțiĭ, în afară de cele constatate de anchetă; că s'aŭ trecut în budget, ca veniturĭ ordinare, donațiunĭ făcute Caseĭ Sf. Spiridon în anumite condițiunĭ, pentru întreținerea de paturĭ, etc., și s'aŭ întrebuințat aceste donațiunĭ pentru acoperirea deficitelor budgetare; că s'aŭ construit lucrărĭ în foarte proaste condițiunĭ, cheltuindu-se în regie sume de sute de miĭ de leĭ, în contra legeĭ comptabilităței, care cere licitație pentru lucrările ce trec peste 20,000 de leĭ.

Toate aceste s'aŭ constatat de către ancheta oficială, guvernul le știe, în Cameră s'aŭ relevat, nimenĭ nu le-a desmințit, s'aŭ relevat prin ziare, le știe toată țara... Și totușĭ guvernul nu găsește că e timp să primească demisiunile Epitropilor actualĭ, și să continue până la sfîrșit ancheta începută, fără ca niciĭ o bănuială să rĕmâe că ea poate fi jenată în constatările sale prin presența Epitropilor acolo, și adevĕrul poate fi ascuns saŭ împuținat! Nu e aceasta ceva într'adevĕr uimitor?

Pentru Slănic Camerele votează un credit însemnat,—de un milion și maĭ bine, după cât ne aducem aminte,—pentru construirea unuĭ otel și a unuĭ stabiliment de băĭ după niște anumite planurĭ aprobate de consiliul technic superior. Vine însă D. Holban la Epitropie; își aduce aminte că în tinerețele D-sale a învĕțat și D-sa câte-va boabe de inginerie; găsește că planurile aprobate de consiliul technic superior și premiate de Epitropie sunt proaste; le înlătură,—și pornește D-sa niște construcțiĭ de fantazie, cum iĭ place D-sale și cum iĭ plac *oamenilor D-sale de încredere* (Cuza, Lopatinschi și alțiĭ) de carĭ s'a încunjurat; calcă și aci legea comptabilităței, esecutând lucrările în regie; construcțiile, în treacĕt fie zis, les foarte proaste... și se deturnează ast-fel un fond de la destinația ce i s'a dat de Camere, întrebuințându-se pentru niște lucrărĭ cu totul altele de cât acele pentru care era votat... Și guvernul maĭ așteaptă resultatul definitiv al anchetei, pentru a se decide să primească demisiile unor Epitropĭ carĭ aŭ administrat în acest chip averea unuĭ institut de binefacere, ba maĭ mult, ministrul de justiție caută să-ĭ absolve prin anticipație de orĭ-ce rĕspundere, trimețênd vorbă magistraților de la Iașĭ că Epitropiĭ Caseĭ Sf. Spiridon aŭ administrat cu cinste și pricepere averea și afacerile acesteĭ instituțiĭ... Incă odată, nu e aceasta ceva într'adevĕr foarte uimitor?

Cinstițĭ și pricepuțĭ Epitropiĭ? Cinstit și priceput D. Holban?—fiind că maĭ ales de D-sa a fost vorba, ca despre Epitropul *primus inter pares*, care a avut în tot timpul de când e Epitrop o acțiune absorbantă în toate chipurile și în toate afacerile. Foarte bine; nimenĭ nu zice altmintrelea: foarte pricepuțĭ Epitropiĭ, foarte cinstit D. Holban... Dar unde-s ceĭ *107 miĭ de leĭ*? Unde-ĭ otelul și stabilimentul de băĭ din Slănic, pentru care consiliul technic superior a aprobat planurile și Camera a votat creditul de maĭ bine de un milion de leĭ? Unde-s paturile pentru întreținerea cărora vre-o câțĭ-va generoșĭ donatorĭ aŭ făcut donațiunĭ condiționate? Și cum se face ca legea comptabilităței a fost sistematic călcată în toate ocaziunile, așa în cât rumoarea publică de mult murmura, colportând tot felul de svonurĭ destul de intemeiate pentru ca presa să le fi înregistrat după vremurĭ?...

..... Mușama conservatoare,—marĭ și minunate sunt ispravele tale!

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

CRIZA IN FRANȚA

PARIS, 22 Martie.—Se crede că combinațiunea Dupuy va isbuti astăzĭ. D. Dupuy ar avea internele cu presidenția; D-niĭ Develle, afacerile străine; Poincarré instrucția; D niĭ Peytral și Lockroy vor da mâine respunsurile lor pentru finanțe și comerț; generalul Loizillon și amiralul Rieunier își păstrează portofoliile.

INSTANTANEE

Ion Stefăneanu

De vr'o câțĭ-va anĭ reprezintantul colegiuluĭ al III-lea de Mehedințĭ în Cameră. Născut din popor, se bucură de o mare popularitate printre țĕraniĭ din Mehedințĭ, carĭ aŭ într'ênsul pe cel maĭ desinteresat apărător al lor.

De vr'o 40—43 de anĭ, înalt, svelt, privirĭ galeșe, barbă blondă bine îngrijită, Ion Stefăneanu vrea să treacă de unul din ceĭ maĭ frumoșĭ bărbațĭ din Oltenia. Are un frate gemen, un Fĕt frumos al satuluĭ.

In politică nu 'ĭ daĭ de rost; amestecat în toate partidele, e când radical, când liberal, când junimist, când conservator. Ba, când se necăjește, devine și anarhist. E un fel de volajor à la rĕposatul Nucșoreanu.

De altfel un om bun, pacinic și levent; dovadă că n'a avut niciĭ un proces cu nimenĭ, niciĭ chiar cu țĕraniĭ, de și e proprietar. Rĕzboinic e numaĭ în amorurĭ; ofensiva o ia el tot-d'auna și până acum n'a dat de niciĭ o cetate inexpugnabilă; sub acest raport face concurență generaluluĭ Jack.

Semne particulare: E visător; se gândește mereŭ la inimele, pe care vrea să le cucerească.

Dridri.

SATIRA ZILEI

Nerușinațiĭ

Ceĭ maĭ marĭ psihologĭ sunt aceĭ carĭ se cunosc pe sine. Junimiștiĭ, carĭ sunt toțĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin literațĭ și filosofĭ, caută să dovedească adevĕrul definițieĭ noastre de maĭ sus.

Iată, în adevĕr, portretul perfecțĭlor junimiștĭ, făcut în *Constituționalul* de alaltă-ierĭ sub formă de atac în potriva opozițieĭ:

Nu știm cum va explica eruditul nostru Hașdeŭ, în *Magnum Etimologicum*, cuvintul *nerușinat*. Să-l dea Dumnezeŭ zile ca să sfîrșească această uriașă operă... Noĭ însă credem, că *nerușinat* va să zică *omul care nu se maĭ rușinează*, care a pierdut proprietatea rușinăreĭ, pe al căruĭ obrajĭ nu maĭ apare roșeața, din ființa căruia a dispărut sfiala.

Oamenii fericițĭ, înzestrațĭ de natură, bine crescuțĭ și bine cultivațĭ, roșesc. Aceștia nu numaĭ că nu sunt în stare de a comite o infamie, de a svonĭ calomniĭ, de a cădea în ticăloșiĭ, dar sunt incapabilĭ chiar de o necuviință de formă. Eĭ roșesc numaĭ la auzul unei fapte blamabile, necum să fie vre-odată ispitițĭ s'o sĕvêrșească. Aceștia găsesc în ființa lor, de la părințĭ și de la cultură, puterea de a se înfrâna, însușirea de a roși.

Nerușinațiĭ nu roșesc, nu se sfiesc. Lipsițĭ de orĭ-ce frâŭ moral, eĭ îndrăznesc totul. O minciună maĭ mult nu-ĭ turbură niciĭ când. O mișelie, peste grămada de ticăloșiĭ cu carĭ sunt obișnuițĭ, este un nimic. Temperamente nenorocite, eĭ formează gloata de unde se recrutează bugetivorĭ îndrăznețĭ. Și câte odată ajung departe nerușinațiĭ!...

Ce portret perfect!

Este vr'un junimist, care roșește? Poate roșĭ Carp? Poate roșĭ Buiucli-Bedmar? Se sfiește Carp de ce-va? Ce nu îndrăznește Carp? Și cine a ajuns maĭ departe de cât nerușinațiĭ junimiștĭ?

Dacă cel maĭ mare adversar al junimiștilor și în special al D-luĭ Carp, s'ar fi încercat să ne zugrăvească tipul perfectuluĭ junimist, n'ar fi izbutit niciĭ pe departe să ni 'l arate așa de viŭ, așa de real, cum a făcut-o *Constituționa'ul.*

Suntem datorĭ să exprimăm omagiile noastre ziaruluĭ junimist pentru această adeverată operă de artă psihologică și de desinteresare.

Satyr.

Boala de ochĭ în armata

In atâtea rîndurĭ ne-am ridicat cerênd serviciuluĭ sanitar al armateĭ de a lua mĕsurile cele maĭ grabnice pentru stîrpirea boaleĭ de ochĭ în armată și care boală face pe fie care zi necontenite progrese.

Avem sub ochĭ raportul oficial de mișcare bolnavilor de ochĭ împărțițĭ pe corpurĭ de armată și corpurĭ de trupă de la 16-23 Februarie 1893 și din a căruĭ recapitulațiune se vede în chip foarte lămurit că mijloacele de combatere a boaleĭ sunt departe de a da rezultate satisfăcătoare.

Iată de alt-fel cifrele pe care le extragem din acest raport și care credem că vor convinge pe ceĭ maĭ neîncrezĕtor de adevĕrul celor ce spunem:

In spita'ele corpuluĭ I de armată se aflaŭ la 16 Februarie 47 de bolnavĭ de ochĭ, iar până la 23 Februarie aŭ maĭ intrat încă 34. Din totalul de 81 de bolnavĭ nu s'aŭ vindecat de cât 22, și toată lum:a înțelege cum s'aŭ vindecat.

Numĕrul bolnavilor s'a ridicat deci de la 47 la 59, plus ceĭ așa zișĭ vindecațĭ carĭ aŭ fost liberațĭ pentru a propaga boala.

In spitalele corpuluĭ II se aflaŭ 161, aŭ intrat 25 și nu s'aŭ vindecat de cât 24, sporindu-se numĕrul cu 1.

La corpul III lucrul e și maĭ grav: bolnavĭ aŭ fost 87, aŭ intrat 195 și nu s'aŭ vindecat de cât 79 iar numĕrul bolnavilor s'a ridicat de la 87 la 203!

La corpul IV se aflaŭ 151, aŭ intrat 58 și nu s'aŭ vindecat de cât 52, ceea-ce însemnă că numĕrul bolnavilor s'a ridicat la 157.

La Flotilă de asemenea din 56 aflațĭ, 15 intrațĭ, s'aŭ vindecat numaĭ 9, iar numĕrul bolnavilor s'a ridicat de la 56 la 62!

Din cifrele oficiale decĭ, reese în mod netăgăduit că boala de ochĭ în armată face progrese, și aceste progrese nu se datoresc în mare parte de cât lipseĭ unuĭ tratament serios.

De alt-fel s'a observat că soldațiĭ atinșĭ de boale de ochĭ nu sunt imediat izolațĭ, ci lăsațĭ timp îndelungat a împrăștia germeniĭ boaleĭ printre ceĭ-l'alțĭ soldațĭ.

Așa se explică numaĭ faptul creștereĭ necontenite a numĕruluĭ bo'navilor.

Serviciul sanitar al armateĭ ar trebui să se gândească serios la mĕsurile de stîrpire a boaleĭ pentru ca să nu ne trezim într'o zi cu rĕul de neînvins. Bolnaviĭ din armată propagă boala în sate și vom ajunge acolo că țara se va umplea cu miĭ de nenorocițĭ carĭ vor ajunge cerșetorĭ pe strade

Izolarea imediată a bolnavilor, desinfectarea radicală a cazarmelor și un tratament serios, sunt singurele mijloace de a pune stavilă rĕuluĭ.

Argus.

DAREA PROGRESIVA

Indată cum s'aŭ terminat de votat bugetele cu adausele lor exorbitante și cu discuțiile zgomotoase la care aŭ dat loc, D. Lascar Catargiu, prototipul reacțiuneĭ din guvern, a venit cu legea asupra maximuluĭ taxelor și contribuțiilor comunale. Această lege a trebuit să fie amânată căcĭ ridicase protestărĭ energice, nu numaĭ între comercianțiĭ din Capitală și județe, dar chiar în sînul majorităței.

Uniĭ oratorĭ guvernamentalĭ cum D-niĭ Gr. Triandafil și Take Ionescu (acest din urmă avocatul tuturor turpitudinilor regimuluĭ) aŭ argumentat în senzul necesităței legeĭ maximuluĭ, spunênd că față cu variile și multiplele cheltuelĭ ce le aŭ astă-zĭ comunele, trebuesc resurse noŭe, căcĭ cele vechĭ numaĭ ajung. Și că dacă voim să avem comune bine îngrijite, atuncĭ legea maximuluĭ se impune cu atâta maĭ mult. Insă această lege a maximuluĭ, cum am vĕzut în articolele anterioare, atinge maĭ cu seamă pe populațiile nevoiașe, pe miciĭ comercianțĭ și industriașĭ, saŭ maĭ drept vorbind, pe toțĭ consumatoriĭ.

Așa fiind lucrurile, legea maximuluĭ îmbracă caracterul vexator al fiscalităței. Guvernul conservator voind să facă față unor necesitățĭ în mare parte de lux ale comunelor, a ales rĕŭ calea cu legea maximuluĭ, căcĭ această lege apasă maĭ mult asupra populațiilor sărace și ast-fel ceia ce poate într'o parte ar însemna progres în comună, în altă parte însemnează suferință și sărăcie.

Dacă guvernul voia ca comunele să subvină la cheltuelele reclamate de lucrările ce aŭ de întreprins, atuncĭ putea găsi acces în altă parte. Așa, ar fi putut transforma impozitele actuale în impozitul progresiv asupra capitaluluĭ, s'ar fi putut impoza moștenirile, etc. Procedând așa guvernul conservator ar fi avut destule resurse pentru a veni în ajutor comunelor, la toate cheltuelele necesare desvoltăreĭ lor.

Spunênd aceasta nu ne facem iluziĭ să credem că un guvern conservator ar veni vre-o dată cu impozitul progresiv. Acest impozit este esclusiv soluția democrațilorĭ în materie de imposite. Decĭ să-l vedem maĭ de aproape.

Impozitele actuale fie indirecte, fie directe, *aŭ un caracter pronunțat de impozite asupra veniturilor*, și maĭ aŭ în ele *elementul proporționalităței*. Astfel impozitele directe ca patentele, licența, fonciera, etc., toate sunt impozite pe venit. De asemenea toate impozitele indirecte sunt iarășĭ impozite pe venit, căcĭ clasele laborioase nu dispun de capitalurĭ

Nicăiurea în sistemul impozitelor noastre nu se vorbește de capital, ci numaĭ de manifestațiile luĭ, de venit. Pentru fisc capitalul nu există. Așa, capitalul imobiliar nu servește de cât pentru a se determina venitul, și în cele maĭ multe cazurĭ fondurĭ marĭ, instrumente de producțiune, scapă taxăreĭ. Decĭ fondul propriŭ zis, capitalul, nu se atinge. Și nu este numaĭ atâta. Mijloacele noastre pentru stabilirea veniturilor sunt foarte inguste și vicioase.

In primul articol când am vorbit de impozitele directe, am arĕtat că valoarea locativă pentru determinarea venituluĭ este de cele maĭ multe orĭ falșă, pentru bunul cuvînt, că nu prin instalația exterioară se poate judeca de afacerile cuiva. Dar în teză generală taxarea pe venit este arbitrară, căcĭ taxând venitul unuĭ proprietar, care se reduce de exemplu la 10 miĭ leĭ, se atinge foarte puțin capitalul; și se atinge foarte puțin maĭ cu seamă în cazurile—numeroase—când veniturile își aŭ origina în acumulare de bogățiĭ de maĭ înainte, din rentă, etc. Alte orĭ, cum se întîmplă cu clasele laborioase, venitul reprezintă puterea de a muncĭ, forța musculară. Cum vedem venitul nu poate să reprezinte exact o bogăție.

Venitul fiind numaĭ o manifestație parțială a bogățiilor, iar pentru ceĭ saracĭ însușĭ salarele lor, trebuește scos din sistemul impozitelor noastre și înlocuit cu impozitul asupra capitaluluĭ, asupra fondulul întreg, asupra avereĭ imobiliare, precum și asupra averilor mobiliare.

Pe lângă aceste imposite, se maĭ poate adăuga impositul asupra capitaluluĭ fonciar, care să aibă de bază valoarea venală a întreguluĭ corp de moșie, cu păduri, cu mine, etc. Incă un impozit ar maĭ putea fi și acela al succesiunilor, când taxarea se face după moartea și Statul își ia o parte din averea la care a contribuit și el.

Acum, dacă am înlocuit impozitul pe venit, prin impozit asupra capitaluluĭ, trebue să mergem maĭ departe și să operăm chiar în interiorul impozitelor, înlocuind elementul proporțional, prin elementul progresivităței.

Elementul vechiŭ al proporționalităței nu este echitabil, deși s'a adoptat pe baza egalităței cetățenilor la sarcinele Statuluĭ. Un exemplu. Petrum 1000 leĭ se plătește tot atâta la sută ca și pentru 10,000 leĭ, cota remânând invariabilă. Insă tocmaĭ aceasta constitue nedreptatea, căcĭ ceĭ cu capitalurĭ micĭ, ceĭ săracĭ se simt maĭ tare și maĭ greŭ.

Cu totul altă ceva este elementul progresivităței. Acest element constă în sinteza egală de a plăti impozitul măcar că sunt deosebirĭ de avere. Căcĭ cel cu 10 miĭ leĭ și cel cu 100 miĭ leĭ își simțească aceeașĭ jenă plătind capitalul. Atuncĭ am avea de fapt o adevĕrată egalitate.

Prin urmare noi voim *impozitul progresiv asupra capitalului*.

Adoptandu se acest impozit, am căpata destule resurse pentru cheltuelele Statului și ale Comunei, și n'am mai veni cu legi asupra maximului cari lovesc populațiile sarace

Sistemul democratic al impozitelor este de trei feluri:

1) *Impozitul progresiv asupra capitalului* (uzini, imobile agricole, mașini, instrumente mine, obiecte mobile, utilaj etc)

2) *Impozitul fonciar progresiv* (păduri, renta pămîntului, etc)

3) *Impozitul asupra succesiunilor de toate felurile.*

Ed. Dioghenide

Congresul Didactic

Cores. particulară a ziarului „Adevěrul“

Vě scriŭ în grabă de teamă să nu ridice prea curând poșta scrisorile. Pentru prima oară când iaŭ parte la un congres didactic, am intrat în sala adunărei (Alcazar) ca stăpânit de o vie emoțiune. Doream prea mult să mě conving odată prin mine însu-mi ce sunt aceste congrese. Și am intrat și m'am convins. Este viață în acest popor Român. Prin muncă neobosită în adevěr vom avea dreptul să ajungem departe.

Incă de la orele 1, sala era plină; lojile înțesate de mulțimea inteligentului public gălățean care aștepta cu nerăbdare deschiderea congresului.

La orele 1 jum. D. Alexandru Orěscu, președintele congresului este primit în aplause entusiaste. In cuvîntarea sa energică, venerabilul bětrîn, neobosit și reîntinerit, face să reiasă importanța congresului. De la noi se așteaptă adevěrul, zice D-sa, pe adevěr se întemeiază libertățile noastre. Ori unde este minciuna, trebue s'o combatem, căci noi suntem apostolii adevěrului. Aplause frenetice acoper calda cuvêntare a marelui dascăl.

D. Mihăilescu, profesor la școala comercială salută în numele corpului didactic gălățean pe reprezentanții învětămîntului public. Bine primite aŭ fost frumoasele sale cuvinte. Ați venit, zice D-sa, într'unul din punctele esențiale ale țěrei noastre. Porturile unei țěri sunt plămânii sěi. Inchegați în D-voastre întreagă ființă.

Țara aceasta nu se plînge de lipsa de instrucțiune, cât de lipsa de caractere. Galații aŭ dat un mare om de caracter pe Cuza Vodă. Puneți puterea de a sădi în generațiunile tinere tăria de caractere. In acest areopag măreț, fie-care se va însufleți și de locul și de situațiunea lui. Veți resolva pe câmpul științei chestiile pedagogice. Veți sci da țěrei desaprobarea aprecierei greșite că profesorii sunt un stomac. Ei sunt un apostolat. Fie-care veți servi de exemplu în cuvîntarea D-voastre, de ordine, simțire și cugetare; ca și aceastã țară care simte, cugetă și aspiră. D-sa propune apoi a se adresa Regelui o telegramă de felicitare, ceea-ce se apro ă.

Inuată ia cuvîntul D. C. C. Dobrescu, energicul luptător și activul deputat al Prahovei. Aproape 500 de profesori adunați aci, spune D-sa, dovedește că țara poate să se încreadă cu entusiasm într'un viitor strălucit. Pun în vederea congresului articolul 3 al regulamentului acestui corp didactic, care glăsuește „că nu se va discuta în congrese“ de cât numai chestii sciințifice. Desvoltarea naționalității și a culturei țěrei noastre, aceasta urmărim noi. Sunt 80 la sută în ignoranță din populația țěrei. Să facem ca să rĕmăie cel mult 20 la sută, iar 80 să fie luminați asupra misiunei de om. Aplause îndelung repetate acoper cuvîntarea sa entusiastă.

După aceasta se dădu cuvîntul D-lui *Guțu* profesor local, spre a discuta asupra *Invěțumîntului științelor naturale* în cursul primar. D-sa arată cum acest studiŭ era privit mai mult ca o abstracțiune în vechile programe și nu ca o complectare a cunoștințelor și ca un studiŭ special.

D-sa propune ca să se dea o desvoltare cât mai mare acestui studiŭ și să se formeze de dascăl un museŭ *complect* cu ajutorul elevilor, de diferite obiecte minerale vegetale și animale și la nevoe cu tabele în care imaginile representate să înlocuiască lipsa acelor obiecte ce nu se pot întâlni imediat în localitate.

D. Teodoru, un tînĕr institutor ia apoi cuvîntul vorbind mai mult despre metoda de predare a învĕțămîntului

D. Ciocârlie, institutor în Capitală, într'o admirabilă disertațiune, expune toate mijloacele cele mai nemerite de predare. Să aibă, zice D-sa, tot-d'aunn dascălul un plan de predare, în care *schițarea, desvoltarea* și *resumarea* studiului obiectelor să fiie bine stabilite.

Pentru aceasta D-sa propune *metoda inductivă.*

D. Patriciŭ vorbi în urmă despre didactica învĕțămîntului real, făcând la început filosofia cursului științelor naturale. In resumat ședința a fost roditoare și era o mare bucurie să auzi în juru-ți o satisfacție complectă din partea numerosului auditor.

Pentru Marți dimineața s'a fixat *visitarea docurilor* iar la 1 jum. a 2-a întrunire.

Regret mult că din cauza timpului am fost nevoit a face o prea scurtă dare de seamă, căci multe lucruri bune spuse în congres trebuiră să fie uitate în fuga condeiului.

Galați, 1893 Martie 22 **Victorian.**

ACTE OFICIALE

Directorul prefecturei jud. R. Sărat D. M. Constandachi este autorizat a gera provizoriŭ afacerile acelei prefecturi până la numirea unui prefect t tular.

D. Petru Straton Rădulescu este numit în funcțiunea de polițaiŭ al orașului Mizil din județul Buzěŭ.

Criza în Franța

PARIS, 23 Martie.—**D. Dupuy a renunțat a forma cabinetul în urma refusului D-lui Peytral de a primi portofoliul finanțelor fără ca D. Lockroy să aibă comerțul. D. Dupuy consideră colaborarea D-lui Lockroy ca accentuând politica cabinetului într'un ințeles prea radical.**

INFORMAȚIUNI

Intrigele în partidul conservator urmează cu o nervositate neobicinuită.

Președinții Camerei și al Senatului în asociație cu deputații și senatorii lahovariștĭ fac tot posibilul ca să compromită pe D. Carp și să'l trântească la prima ocazie.

La caz de nevoe, întreagă această campanie va viza și pe D. Lascar Catargiu, dacă acesta nu va vroi să se despartă de junimiști.

Peste câteva zile vom publica detaliĭ foarte interesante asupra intrigilor ce se urmează.

Ca corolar la aceste intrigi, se anunță, că îndată după sěrbătorile Paștelor, D Gr. Păucescu, cu vr'o câți-va amici ai sĕi din majoritate, va scoate un ziar politic, care va începe o campanie violentă în contra D-lui P. P. Carp.

D Lascar Catargiu pleacă a doua zi de Paște la Golășei.

D sa va ședea la moșie până la Dumineca Tomii.

Inainte de a pleca la moșia sa Țibănești: D. P. Carp va merge pentru două zile la Viena, spre a se convinge cum înaintează negocierile pentru încheierea unei convenții comerciale cu Austro-Ungaria.

Ieri s'a terminat concursul de medici stagiari.

Aŭ reușit cu un succes desăvêrșit D-nii doctori Gărdăreanu, medicul școalei de oficeri V. Pătrașcu, Ernest Foulquier, Anghelovici și Emil Pop.

Concurenții aŭ fost înaintați la gradul de căpitan.

Citim în *Evenimentul* din Iași:

Intendentul spitalului a fost ieri din noŭ chemat la judecătorul de instrucție.

Deși ancheta constată zilnic abuzuri și grave neregularități, deși s'a alarmat întreaga țară de hoțiile ce s'aŭ făptuit la acest așezământ, creat de caritatea publică, totuși budgetele casei spitalelor aŭ fost votate de Cameră și epitropii apărați de guvern.

Aseară la ora 9 s'a întrunit consiliul comunal al Capitalei sub președința D-lui N. Filipescu.

La ordinea zilei n'a fost nici o cestiune care ar merita o mențiune specială.

D. Populeanu, procuror general al Curții de Apel, a inspectat aproape toate parchetele din circumscripția sa.

Azi D sa a plecat la Călărași să inspecteze parchetul tribunalului de Ialomița.

Bătăușul Toma Lerescu, condamnat de tribunalul de Ilfov la trei luni închisoare pentru escrocherie și fals în acte publice, continuă și azi să funcționeze ca intendentul al primăriei

Și D. Nicu Filipescu ia pe constiința sa un om atât de decăzut.

„Literatură și Știință“ revista-volum de sub direcțiunea D-lui I. Gherea (C. Dobrogeanu) s'a pus deja sub presă. Numĕrul 1 va apărea în curênd după sĕrbători.

In acest numĕr se vor publica articole de D-nii I Gherea, A. Vlahuță, I. L. Caragiale, I. Găvănescu, Delavrancea, I. Nădejde, Sofia Nădejde, D. Voinov, P. Bujor, Dr. Ureche, V. G. Morțun și versuri de D-nii A. Vlahuță, Art. Stavri, O. Carp, Ioan N. Roman și alții.

Volumul va avea 20 de coale de tipar în 8°, adecă peste 300 de pagine. El va fi tipărit pe hârtie velină.

Știrĭ Telegrafice

Noul minister francez

PARIS, 23 Martie.—D. Carnot a insistat pe lângă D. Dupuy pentru ca să continue cu negocierile în vederea formării cabinetului și a chemat după amiazi pe D. Casimir Périer.

Camera a ținut numai o ședință de cinci minute și s'a amânat pe Joi.

PARIS, 23 Martie. - Cabinetul s'a format în mod definitiv.

D-nii Dupuy, președința și interne; Develle, externe; Peytral, finanțe; Guerin, justiție; Poincarré, instrucție publică; Terrier, comerț; Viette, lucrări publice; Viger, agricultura; general Loizillon, resbel și amiral Rieunier, marină.

NUVELELE NOASTRE

Dragostea dintêiŭ

Erea miezul nopței Mě întorsesem tocmai de la o vizită și începusem a mě face comod, când de odată îmi fu atrasă atențiunea de zgomotul soneriei. Nu dură mult și servitorul intră dându-mi un bilet care suna:

„Domnule Doctor,

„Vechea *amică* a D-tale, te roagă să bine-voești a veni până la dînsa.

„Cunoscênd amabilitatea ce te caracterizează. sper că vei urma numai de cât pe aducătorul acestui bilet.

„Te salut amical

„Vanda“.

La citirea acestui nume, bătăile inimei mi se uitară și creerul începu a-mi înnota într'o mare de amintiri dulci.

Tot trecutul îmi apărea în față sub colorile cele mai vii.

Acest bilet îmi redeșteaptă toată viața de student și de această femee care a făcut ca inima să-mi bată pentru întêia oară.

De câte ori ședeam alături de dînsa și îi dedeam să înțeleagă că sunt amorezat de acel chip blond ca madona a lui Rafael, albă ca un crin și că ochii ei cei negri, plini de foc, mě subjugaŭ zilnic.

Totuși, dînsa, rece ca o stâncă, rĕspundea durerilor mele cu sarcasticele cuvinte: „Nu se poate, condițiunile noastre sociale nu ne permite“

Intr'adevěr, cam așa era; cu toate acestea căutam să o conving că aceasta n'ar stabili între noi o barieră a cărei trecere ar fi oprită pentru noi.

Toate stăruințele mele fură zadarnice pe lângă acest ideal al virtuței. pe lângă această ființă ca-e îmi cauzase văduvia inimei încă și până azi.

De odată fuiŭ deșteptat din gândurile mele de servitorul care îmi zise că aducătorul biletului așteaptă.

Fără a mai întîrzia o clipă, mě îndrumai. Tot corpul îmi tremura de emoțiune gândindu-mě că am să revěd pe această ființă care atât de mult mi-a chinuit inima

In curînd ajunserăm. Am intrat repede și fără a mě uita în jurul meŭ, m'am îndreptat drept spre patul bolnavei. Dînsa concediă pe toți cei din juru'i, ast-fel că remăserăm singuri.

Cu o voce timidă și tremurătoare îi ziseiŭ:

— Bună seara, Vanda.

Ea îmi întinse mână și privirea ei mě strepunse de durere. Ochii ei, altă dată plini de foc, cari puteaŭ rivaliza cu un izvor de lumină, eraŭ stinși; acel corp al cărei sănătăți se puteaŭ ghici prin transparența cărnei, era slăbit cu totul. Nenorocita era atacată. Trimesei feciorul la farmacie ca să-mi execute ordonanța, până atunci mě hotărîiŭ să-i vorbesc ceva ușor și glumeț, căutând ast fel a-mi depărta emoția și ca să-mi dea ocaziunea de a-mi vorbi de trecut.

Dînsa însă mě întrerupse și cu o voce slabă, aproape înăbușită îmi spuse:

— Dragă Alexandre, de și îți păstrezi o atitudine foarte rezervată; totuși și se înțelege că nu îți sunt indiferentă; așa dar ascultă-mě, vroiesc a-ți vorbi de ceva al cărei respuns ai fi dorit să-l ai de mult, dar pe care tocmai azi îl poți căpăta.

După ce îi prom sei că voi fi cu cea mai mare atențiune, dînsa începu a-mi spune cam în chipul următor:

— Pe când îmi veneai în casă, dovezile de respect ce mi le arătai, eraŭ mai mult afecțiuni și simpatii, care simpatie a degenerat în amor și pe care mi l-ai mărturisit fără sfială.

De și căutam a te convinge ca aceea ce vrei este imposibil din mai multe cauze, așa că propunerile tale îmi eraŭ niște probleme acăror rezolvare nu-ți puteam da, totuși, tu le luai toate acestea în rîs și în oarba ți pasiune mě luai drept cea mai nemiloasă ființă de pe pămînt.

Rĕŭ m'ai judecat, și poate ai avut dreptate. Azi însă, voesc a-ți dovedi contrariul.

Apoi, cu o voce slăbită se sili să urmeze:

— Află, dragă Alexandre, că acele motive eraŭ niște simple pretexte. Te iubeam poate tot atât de mult pe tine cât și tu pe mine, însă numai frica consecințelor mě oprea, căci gelozia bărbatului meŭ îți este cunoscută.

Și poate mě simțeam mult mai nenorocită de cât tine, căci eŭ n'aveam și nu puteam nimărui să-mi arăt durerea, așa că trebuiam s'o înăbuș în mine.

Dar te am iubit și te iubesc, scumpul meŭ.

Scoase apoi un lung oftat și nici un cuvînt nu mai vibrează acele buze subțiri, altă dată pline de farmec.

* * *

Mâna ei încă în mâna mea, începuse a se răci. Rĕmâseiŭ ca trăsnit pe fotoliŭ privind acel corp rece. Ne mai putênd resista atâtor emoțiuni și dureri ce-mi cauză această întâmplare, căzuiŭ într'un plîns copilăresc care-mi ușură puțin inima sfâșiată.

Prima rază a luminei mě deșteptă din mijlocul acestei tristeți și recunoscênd că prezența mea nu mai poate fi folositoare, trebui să părăsesc această cameră și ființa care mi-a fost atât de scumpă și care a murit sub ochii mei.

Plecaiŭ sfâșiat de durere însă împrospătat cu amintirea întâei mele iubiri.

Leopold Weiserman

DIFERITE STIRI

Institutul Meteorologic

București 5 Aprilie s. n. 1893.

Inălțimea Barometrică la 0° 752 7
Temperatura aerului . . . 11 1
Vîntul . . . . tare de la Est
Starea cerului . . . . . puțin noros
Temperatura maximă de eri. . . +19°
„ minimă de astăzi . —2°
„ la noi a variat între . +19°—7°

Timp frumos și cald. Astăzi dimineață vênt tare de la Est.

DIN ȚARA

Mai mulți locuitori din comuna Slobozia, plasa Ocolu, județul Gorjiŭ, ne trimet o denunțare în potriva primarului din acea comună care făptuește o mulțime de abusuri în detrimentul sătenilor.

Așa, de exemplu, când vre un tînĕr din sat vrea să-și facă formele de căsătorie trebue mai întâiŭ să se tocmească cu primarul câtă sumă să-i dea, căci altfel nu-i chip de a-și scoate formele.

Cârciumarilor le măsoară vasele cu bâta în loc de cot și le taxează cât vrea el.

Face clăci în cursul anului, iar pe oamenii cari nu vor să se ducă, îi persecută în mod mișelesc.

A făcut o încheere cu consiliul comunal să facă șosea de la podu Sușița până în cătunu Bălani tăind ast-fel proprietățile oamenilor aproape în lung și în lat și închizênd ast-fel toate drumurile, iar când consilierii aŭ vroit să sfărame încheerea aceasta, a dus pe consilieri la cârciumă și i-a îmbătat.

Făcându-se o podișcă peste pîrîul Cornețu s'a dat în antrepriză cu 76 lei, care antrepriză însă a luat'o primarul dar a construit'o cu oamenii cari trebuiaŭ să lucreze la șosele și cu lemne adunate de pe la věduve și ertați iar banii i-a băgat în punga sa.

Noi ne facem datoria și denunțăm cele în drept, aceste fapte ale primarului din Slobozia și-i rugăm a ... comuna de asemenea abuzuri primărie...

Nimeni nu moare de foame în țara românească, este o regulă generală, dar *nici o regulă fără excepție.*

In această excepție intră și nenorocitul 'on Vlahu domiciliat în calea Văcărești No. 160 noŭ, fost funcționar pe la diferite autorități publici, care este lipsit de vederi, paralisat de picioare și ca complectare a mizeriei fără nici un ajutor de nicăeri.

Facem dar apel la inimile generoase a-i veni în ajutor cu ce vor găsi de cuviință, pentru a ameliora suferințele acestui nenorocit.

Individul care a furat banii de la principele Gr. Sturza, a fost prins eri de poliție.

Ziarul *Le courrier Diplomatique* No. 9, din 13 Martie, publică un articol foarte elogios la adresa studenților români care aŭ luat parte la congresul din Berna.

Articolul este semnat de însuși directorul ziarului.

Lucru acesta nu poate de cât să ne bucure, și să felicităm pe studenți pentru simpatiile câștigate în streinătate prin modul lor de purtare și de conducere.

Astă-seară D. dr. Babeș va vorbi în am-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

(78)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VI

„D-le, zicea Marietta, am urmat sfatul ce mi-ați dat în ziua înmormêntărei bietei mele stăpâne, și acum sunt în serviciul D-nei Rissler. Am o mulțime de lucruri a vě spune, dar mi s'a spus că lipsiți din oraș atunci, când am fost pe la D-voastră. Dacă bine voiți ca la întoarcere să treceți pe la D-na, strada Lisabonne, No. 89, D-na ar fi foarte fericită să vě vadă ca să vě spună tot ce știe asupra unui subiect care vě interesează, și dacă bine-voiți să mě ascultați și pe mine, cu *siguranță* că nu veți regreta că v'ați deranjat.“

— Hm! mormăi Nointel, n'o fi oare un pretext ca să mě atragă la Claudina? O fi lăsat o rusul și ea acum îi caută un înlocuitor. Cu putință, dar în acest caz nu și-ar face alegerea în persoana mea; mě cunoaște în deajuns. Știe că eŭ nu înlocuesc pe boerii ruși. Așa dar, dênsa și cu camerista ei aŭ într'adevĕr ceva a 'mi spune. Despre ce? Despre afacerea de la Operă, fără îndoială. Nu vreaŭ să neglijezi nimic... mai cu seamă acum când am a demonstra două inocențe în loc de una. Mě voiŭ duce în strada Lisabonne.

Să vedem și pe cea din urmă scrisoare. Trei greșeli de ortografie pe adresă și un scris de bucătăreasă. N'o fi oare de la a mea, care 'mi spune că 'și ia un congediŭ nelimitat?

— Oh! Oh! strigă Nointel după ce rupse plicul și se uită la iscălitură. Asta 'i D-na Majoré. Sunt curios să știŭ ce 'mi vrea și asta.

„Scumpe D-le“,— e familiară lojiera,— „din încântătoarea seară în care fetele mele și cu mine, am avut avantajul de a petrece în societatea D-voastră, am avut o mulțime de necazuri Păcătosul cela de comediant care a mâncat lângă D-voastră, a avut lașitatea de a face o scrisoare anonimă D-lui Majoré; iar ticăloasa de Carolina Roquillon, a istorisit tuturor drumeților că am stat câte și patru la masă într'un birt. Asta nu va să zică nimic de oare ce eram și eŭ; dar în fine, lucrul se știe în teatru și asta strică fetelor mele care tocmai sunt în ajunul examenului. Inchipuiți-vě! e vorba de viitorul lor. Și încă nu asta e care mě supără mai mult. Inchipuiți-vě că am fost atât de proastă în cât am spus D-lui Majoré că am găsit un buton de manșetă în loja în care a fost asasinată D-na d'Orcival M'a ocărît grozav că nu l'am încredințat justiției; iar când a aflat că vi l'am dat D-voastră. s'a înfuriat peste měsură. El zice că am să intru în pușcărie ca martoră fa șă, că am să 'i necinstesc numele. Intr'un cuvênt, în fie care zi 'mi face o viață de nesuferit, și dacă o mai ține așa, am să înebunesc. V'ași rĕmânea foarte îndatorată scumpe D-le, dacă 'mi ați înapoia obiectul cât mai curênd, precum și dacă ați putea veni într'o seară în *foyerul* dansului ca să închideți pliscul Carolinei Roquillon și vrăjitoarei de mă-sa, care 'mi vorbesc fetele de rĕŭ, mi-ați face mare plăcere. Nu îndrăznesc să vin la D-voastră de frica clevetirilor. Sunt deja o mulțime. Rĕmân, scumpe D-le, devotata D-voastră servitoare.“

— Scrisoarea asta 'i de încadrat ca și aceia care a scris-o, zise Nointel. Auzi vorbă! n'am să 'i daŭ butonul îndărăt, căci am să 'l daŭ D-lui Roger Darcy; dar trebue s'o întâlnesc, s'o pregătesc pentru noul interogatoriŭ la care va fi supusă. De ea atârnă acum soarta marchisei. Dacă s'o încurca iar în depoziție, vom cădea iarăși în greșelile judiciare. Și D-na de Barancos mi-a declarat că mâine chiar va întâlni pe judecător. De unde s'o iaŭ pe Majoré în astă seară? Operă nu e. O să mě duc în *foyeul* dansului, dar în *foyeul* ei de acasă.. Ah! nu; n'am de loc poftă să mě iaŭ la harță cu D. Majoré. Zěŭ! am să spun lui Gaston totul și după ce 'i voiŭ expune cazul, o să 'mi dea poate o idee. Dar dacă vreaŭ să le fac astăzi pe toate, n'am vreme de pierdut ci trebue să mě îmbrac în galop.

Corespondența era cu desăvêrșire terminată, și căpitanul n'avea în adevěr, nimic mai bun de făcut de cât să 'și schimbe costumul înainte de a intra în campanie El procedă deci la toaletă și, îmbrăcându-se, începu a gândi la peripețiile care mascaseră șederea lui la Sandouville. Evenimentele i se înfățișară în minte c'o limpeditate ciudată. Ochiul îmbrățișează mai bine *ensemblul* unui tabloŭ când îl vede ceva mai de departe. Același efect de optică se produce când evoci amintirea faptelor la care ai luat parte. Nointel părease tulburat, zăpăcit, aproape în neputință de a cugeta la aceea ce se petrecuse în timpul celor două-zeci și patru de ore de vilegiatură agitată. Acum, totul se clasă în capul lui și putea să 'și analiseze senșațiile. Ișĭ dădea seamă de primejdia în care fusese și de pericolele care amenințaŭ și pe marchisă.

Imaginea adorabilei creole îi apărea tot radioasă; ea îi umplea inima și el se abandona cu totul pasiunei contra căreia luptase încă în dimineața acelei zile care se sfîrșise așa de dramatic. Iubea fără remușcare pe D-na de Barancos de când ea îi mărturisise totul, și o ierta chiar că iubise pe Golymine. Cu atât mai mult o ierta că trimesese pe lumea cea l'altă pe josnicul instrument al odioaselor planuei ale lui Simancas. Această acțiune virilă îi inspira chiar o adevěrată admirație și bine-cubênta ciudatul concurs al împrejurărilor care adusese scena luminișului. Marchisa îi datora viața lui, și el datora viața marchisei. Nu eraŭ ei oare legați unul de altul prin recunoștință, dacă n'ar fi fost prin dragoste, prin o dragoste violentă, pasionată, prin o dragoste pe care nimic n'o mai putea stinge?

In același timp însă, el își înfățișa și toate consecințele acestui amor, și înțelesese foarte bine că încercări aspre îi eraŭ rezerzate. Lupta pe care Gaston o susținea ca să scape pe D-ra Lastérel, căpitanul avea s'o susțină ca să scape pe marchisa, și el n'avea, ca Darcy, speranța de a gusta, după succes o fericire perfectă; căci el nu se putea căsători cu D-na de Barancos. Să fugă cu dênsa, să 'și sacrifice existența în schimbul sacrificiului ce ea îi oferea, aceasta era singura perspectivă pe care 'i-o prezenta viitorul. Dar nu venise încă ora de a a resolvi îngrijitoarea problemă ce se ridica mai curênd saŭ mai tĕrziŭ, dinaintea amanților pe care 'i separă legile lumei în care trăesc.

(Va urma).

fiteatru institutuluĭ de bacteriologie despre mijloacele de apărare în contra holereĭ.

Am maĭ primit ca ajutor pentru nenorocitul Ioan Vlahu suma de 12 leĭ: un leŭdin partea D-luĭ T. Barzon, un leŭ de la D Teodor Dimitrescu, cincĭ leĭ de la D. colonel Iamandi din Iaşĭ, doĭ leĭ de la D. N. Atanasin şi treĭ leĭ de la D. Jiquidi.

In urma încetăreĭ din viaţă a studentuluĭ universitar N. Demetrescu, care fusese şi casierul comitetuluĭ de studenţĭ pentru ridicarea statueĭ luĭ C. A. Rosetti, Comitetul se simte dator de a da un raport de sumele adunate şi întrebuinţarea lor, în tot timpul cât acest regretat student a funcţionat ca casier 1).

Sumele adunate de numitul Comitet, aŭ fost resultatul [a unor concerte, serbărĭ, etc. în total *3388* leĭ.

Afară de cheltuelele făcute cu aranjarea acestor diferite serbărĭ, s'a dat: 240 leĭ, costul obiectelor de tombolă, 60 leĭ o coroană şi se destinase un fond de 400 leĭ pentru organisarea unor serbărĭ ce era să aibă loc în grădina Cişmegiŭ din capitală. Primăria însă refuzênd cu puţin maĭ inainte de a închiria grădina Societăţeĭ Preseĭ, Comitetul a părăsit ideea de a maĭ da serbările la Bucureştĭ şi a hotărît de a le da în Ploeştĭ. Pentru aranjarea lor aŭ plecat la Ploeştĭ [alternativ 6 studenţĭ şi s'a cheltuit cu drumul lor, hotel, masă, apelurĭ, afişe, cocarde, etc. 332 leĭ. Serbările n'aŭ avut loc din cauza ştirilor alarmante că s'a ivit holera şi sumele n'aŭ putut fi recâştigate cu toate că s'a dat un concurs fiind timpul nefavorabil.

Se maĭ află adunaţĭ pentru statuia luĭ C. A. Rosetti, 12,000 leĭ prin subscripţie şi 10,000 votaţĭ de primăria capitaleĭ.

Total *24,763* este depusă la casa de depunerĭ.

Toate persoanele care posed liste de subscripţie pentru statuea luĭ C. A. Rosetti, sunt rugaţĭ a le înapoia împreună cu sumele adunate, D-luĭ N. Moldoveanu, proprietar, str. Fortuneĭ No. 9. Numele persoanelor carĭ aŭ subscris şi sumele, se vor publica prin ziare. Baniĭ se vor depune la casa de depunerĭ.

DIN STREINATATE

In urma unuĭ demers făcut în numele guvernuluĭ american de către D. Stenton, comisar resident al Exposiţiuneĭ de la Chicago, guvernul francez a hotărît ca muzica gardeĭ republicane să fie trimisă în Statele-Unite. Guvernul Statelor-Unite va lua pe seama sa cheltuelile.

Le Travailleur, organ al partiduluĭ muncitor din Franţa, anunţă în mod oficial că consiliul general al partiduluĭ muncitor al regiuneĭ de Nord a ales ca candidaţĭ pe D-niĭ: Jules Guèsde, Moreau şi Capard.

Cu ocaziunea aniversăreĭ naştereĭ prinţuluĭ Bismarck, maĭ multe miĭ de persoane s'aŭ dus la Friedearichruhe spre a felicita pe fostul cancelar.

Prinţul Bismarck mulţămind printr'o scurtă alocuţiune a terminat aclamênd pe Împĕrat ca protector al tuturor popoarelor din imperiul german.

Asistenţa a aplaudat cu mult entusiasm cuvîntarea prinţuluĭ Bismarck.

File rupte din Album

Spiritele mediocre condamnă maĭ tot-d'auna ceea ce nu pot înţelege.

La Rochefoucauld

Păcală este părintele tuturor găgăuţi'or amorezaţĭ.

Scânteea.

Marea noastră putere este speranţa; îndată ce ea ne lipseşte toată mişcarea se opreşte în noĭ.

Ed. Thiaudière.

A solicita cu prea multă insistenţă buna voinţă a cuĭ-va, nu este oare a pune în dubiŭ această bună voinţă?

Ad. d'Houdetot.

Un ultim cuvênt

Milton, întrebat de ce un rege se poate încorona, în une e ţĕrĭ, la 14 anĭ şi nu i se dă voe să se însoare de cât la 18 anĭ, a rĕspuns:

— *Maĭ lesne este a stăpâni un regat de cât o femee.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 23 Martie 1893

D. N. **Albu** întreabă următoarele pe D. ministru de interne:

1) Care este suma taxelor de accize comunale ce se percep de comunele urbane şi care este aceea ce se percepe de comunele rurale?

2) Care estę suma cheltuelelor ce se fac de aceste comune cu perceperea acelor taxe.

La ordinea zileĭ modificarea regulamentuluĭ Cameręĭ.

D. C. I **Stoicescu** face declaraţia următoare: Ştiind că modificarea regulamentuluĭ Cameręĭ se va face în senz restrictiv şi maĭ cu seamă asupra libertăţeĭ cuvîntuluĭ, sunt însărcinat de colegiĭ meĭ din opoziţiune a declara că nu vom lua parte la discuţia acestuĭ regulament.

D. **Al. Vidraşcu** şi D. **C. I. Stoicescu**, în chestie de regulament, spun că azĭ Camera nu poate lucra de oare-ce Senatul a luat vacanţă.

D. **Al. Lahovary** (foarte violent) spune că e constituţional ca atuncĭ când sesiunea este deschisă legal prin decret regal, se poată lua vacanţă de unul din corpurĭ şi celalalt să lucreze (mare zgomot).

D. **General Manu** spune că după Constituţie Camera poate lucra, când Senatul ia concediŭ, de şi altă dată D-sa decisese contrarul (ilaritate, mare zgomot).

D. **C. Bobeică**: cer cuvîntul! (mare zgomot).

D. **Ulyse Boldescu** citeşte raportul prin care se autoriză consiliul general al judeţuluĭ Dolj a face un împrumut de peste 600 000 leĭ pentru construirea unor podurĭ

D. **C. Bobeica** cere cuvîntul. Dar în zadar. El nu i se acordă.

D. **Boldescu** continuă a citi. dar nu se aude nimic.

Sgomotul creşte din ce în ce.

Să cere să se dea o interpretare. D. general Manu pune la vot interpretarea D-luĭ ministru de externe, care azĭ e şi a D-sale, şi declară că ea s'a admis.

Votul cu bile se cere de prisos.

Asupra proiectuluĭ de împrumut al judeţuluĭ Dolj.

D. **C. I. Stoicescu** demonstră că motivele pentru care se cere facerea acestuĭ împrumut nu sunt de loc fundate şi apoĭ judeţul nu are resurse pentru a plăti anuităţile.

Deputaţiĭ guvernamentalĭ din Craiova, în cap cu D-niĭ Al. Ştirbeiŭ şi V. Vlădoianu, întrerup mereŭ pe D. Stoicescu.

D. **Al. Stirbeiŭ** ceru de maĭ multe orĭ cuvêntul, în cele din urmă lăsă D luĭ **Olănescu, ministru de lucrărĭ publice,** sarcina de a apăra proiectul.

Proiectul se primeşte cu 90 bile albe contra 11 negre.

D. **C. I. Nicolaescu** cere dosarul mutăreĭ din Giurgiŭ a D-lor profesorĭ Boldescu şi Pipereanu, spre a anunţa ministruluĭ o interpelare.

In acelaş scop, D-sa cere şi dosarul restaurăreĭ Mitropolieĭ din Tîrgovişte.

D. **Preşedinte** comunică că în comisia pentru modificarea regulamentuluĭ s'aŭ ales D-niĭ general Manu, colonel Roznovanu, Al. Stirbeiŭ, D. Sturdza-Scheianu, Gr. Triandafil, M. Balş, V. Brătianu, I. Ciuflea şi C. C. Arion.

D. **A. Simu**, raportor, dă citire raportuluĭ şi proiectuluĭ de lege prin care se ratifică convenţia încheiată cu Austro-Ungaria pentru protejarea mărcilor de fabrică.

D-niĭ **C. I. Stoicescu** şi **N. Fleva** combat această convenţie.

După rĕspunsul ministruluĭ de externe, discuţia se închide şi proiectul se primeşte în total cu 80 bile albe contra 13 negre.

Apoĭ Camera votează diferite proiecte de legĭ.

Viitoarea şedinţă se anunţă pentru 5 Aprilie.

1) Această publicaţiune este o recapitulare, de oare ce după fie-care serbare, Comitetul a publicat beneficiul brut şi net.

ULTIME INFORMATIUNI

Mâine, deşi sĕrbătoare, ziarul nostru va apare într'o singură ediţiune la orele 10 dimineaţa.

Focul de la poştă

Azĭ la ora 11 un incendiŭ a izbucnit la atelierul mecanic de la direcţiunea poştelor şi telegrafelor.

O parte din podul clădireĭ a fost distrusă de flacărĭ.

Focul a luat naştere prin explozia unuĭ vas cu benzină, pe lângă care umbla un lucrător cu lampa.

Intr'o clipă, tot interiorul atelieruluĭ fu coprins de flacărĭ.

Până să prindă pompieriĭ de veste, funcţionariĭ şi lucrătoriĭ din atelier, făcênd uz de pompa ce se află în curtea direcţiuneĭ poştelor, aŭ putut stăpâni focul din interior.

Flacăra, care pătrunsese în pod, a fost stinsă de pompierĭ, sosiţĭ cam târziŭ şi carĭ aŭ putut să localiseze focul la ora 12, ast-fel că incendiul n'a făcut nicĭ o pagubă maĭ simţitoare.

* * *

Intre ceĭ sosiţĭ maĭ întâiŭ la faţa loculuĭ a fost D. director general, D. Ceziano.

Prefectul poliţieĭ, înştiinţat, a venit însoţit de sprintenul comandant de gardiştĭ Solomonescu şi urmat de un gardist, care ducea în braţe pe nedespărţitul tovarăş al coloneluluĭ Rasty, căţelul cel negru, avênd ca gardă de onoare doŭĭ ofiţerĭ de sergenţĭ.

De sigur, că fără acest căţel miraculos, întreaga clădire a poşteĭ cădea victimă flacărilor.

* * *

Un ultim şi trist amănunt.

Ni se afirmă—şi noĭ înregistrăm zvonul cu toată rezerva cuvenită—că adorabilul căţel negru al prefectuluĭ poliţieĭ a suferit un accident foarte nenorocit: D. colonel Rasty, în zelul sĕŭ lăudabil de a-şĭ expune viaţa pentru siguranţa capitaleĭ, s'a urcat în podul clădireĭ aprinse, cu căţelul în braţe.

Făcênd un pas greşit, a lunecat şi a scăpat căţelul în flacărĭ şi abia după sforţărĭ supraomeneştĭ credinciosul animal a putut fi scăpat din ghiarele uneĭ morţĭ crude; a scapat, dar vaĭ!.. fără coadă şi într'o stare de plîns.

Ni se asigură, că D. colonel Rasty, desperat, a convocat pentru astă seară la un consult medical pentru ilustrul pacient pe toate somităţile noastre veterinare şi le-a făgăduit că le dă orĭ-ce vor cere, numaĭ să-ĭ scape talismanul nepreţuit de moarte.

Din parte-ne, trimitem D-luĭ prefect al poliţieĭ expresiunea adînceĭ noastre compătimirĭ şi urăm iubituluĭ sĕŭ bolnav o repede şi *completă* — dacă se maĭ poate completă, fără coadă — însănătoşire.

Infamiile luĭ Take Ionescu

Citim în *Voinţa Naţională*:

D. Take Ionescu a comis o nouă infamie. Douĭ vechĭ şi escelenţĭ profesorĭ, bucurându-se de stima şi de iubirea concetăţenilor lor, aŭ fost lovitĭ de falitul de la culte în chipul cel maĭ neomenos.

D. *I. Boldescu*, director şcoaleĭ No. 2 din Giurgiu şi profesor la clasa IV a acesteĭ şcolĭ, avênd 28 (douĕ-zecĭ şi opt!) de anĭ de profesorat, fără să fi primit în lunga sa carieră măcar un avertisment, împovĕrat cu familie, *a fost transferat la Zimnicea, dându-i-se clasa III şi a IV în loc de a IV şi luându-i se direcţia şcoaleĭ!*

D. *Pipereanu*, profesor la şcoa'a No. 2 din Giurgiu, avênd la activul sĕŭ 15 anĭ de profesorat, fără avertisment, fără pedeapsă, propietar în oraşul sĕŭ, om cu familie, *a fost transferat la R.-Vêlceĭ şi retrogradat de la clasa III la clasa II!*

Care este vina acestor oamenĭ? Vina lor e că aŭ asistat la întrunirea liberalilor, ţinută la 14 Martie în Giurgiŭ.

Nimic alt-ceva nu se poate imputa acestor bunĭ profesorĭ şi bravĭ cetăţenĭ.

Pentru a-ĭ lovi, prefectul Gentili a inventat o fabulă supidă a adunăreĭ elevilor la gară.

Ancheta a fost făcută de D. Ştefan Mihăilescu, cel care, la Craiova, voind să întrerupă pe un conferenţiar, a sărit din loje şi a căzut în toba cea mare; acest faimos inspector n'a interogat măcar pe ceĭ douĭ profesorĭ asupra faptelor ce li se imputaŭ.

Ministrul, pentru a se rĕzbuna, şi-a ales un instrumənt, demn de dînsul, pentru a comite o infamie.

Vom reveni, în numĕrul viitor, maĭ pe larg, asupra aceşteĭ afacerĭ, care pune într'o frumoasă lumină procedările de guvernămênt ale regimuluĭ conservator.

Budgetul primărieĭ pe exerciţiul viitor va fi acelaşĭ ca în anul trecut.

Câte-va modificărĭ neînsemnate s'aŭ prevĕzut în ceea-ce priveşte serviciul de curaţit stradelor.

D. Take Ionescu a plecat azĭ dimineaţă la Sinaia, unde va sta până Jouĭ după Paşte, când vacanţa ministeruluĭ instrucţieĭ şi cultelor ia sfîrşit.

D. Caudella refuzând de a primi postul de director al conservatoruluĭ din Iaşĭ, ministerul instrucţieĭ a însărcinat pe D. Humpel cu direcţiunea conservatoruluĭ.

P. S. Sa Archiereul Gherasim Timuş, director al Mitropolieĭ, a fost chemat printr'o adresă a ministeruluĭ cultelor, ca să gereze în mod provizoriŭ mitropolia Ungro-Vlahieĭ, până la alegerea şi instalarea nouluĭ mitropolit.

Regele a semnat ierĭ decretele de înaintare, precum şi nouile numirĭ ce se fac pe ziua de 1 Aprilie la serviciul silvic al ministeriul domeniilor.

Toţĭ inspectoriĭ învĕţămîntuluĭ primar şi secundar se vor întruni în ziua de 1 Aprilie la ministerul instrucţieĭ pentru a discuta cestiunea şcolilor private, precum şi cestiunea autorisaţiilor ce se daŭ pentru înfiinţarea unor pensionate private.

Cu această ocazie se va lua deciziunea ca toate şcolile şi pensionatele private şi confesionale, carĭ n'aŭ încă autorizaţia ministeruluĭ instrucţieĭ, să fie somate a cere autorizaţia în termen de treĭ lunĭ. Şcolile fără autorizaţie vor fi închise la 1 Septembrie.

Cu începere de mâine, urmarea la foiţa MIZERIE REGALĂ, pe care o publicăm în pagina IV-a a ziaruluĭ nostru, va apare în pagina III-a.

Ştirĭ teatrale

Marţĭ 30 Martie va avea loc în sala Palatuluĭ Ateneuluĭ Concert şi Teatru în beneficiul D-neĭ M. Moru, cu graţiosul concurs al D-relor Gemma Capeleanu, Elodia Caselli şi al D-lor I. Soreanu, A. Gruber şi Ilie Ionescu,

*

Joĭ 8 Aprilie se va da la Teatrul Naţional în beneficiul D-nelor Al. Alexandrescu şi M. Ionaşcu, pentru ul ima oară piesa 423, vodevil în patru acte, localizat de D. Malla, după *Die Gigerle von Wien.*

*

Teatru Naţional.—Societariĭ şi artiştiĭ Teatruluĭ Naţional aŭ hotărît a da o mare representaţie în ziua de 9 Aprilie în folosul fonduluĭ pentru ridicarea monumentuluĭ luĭ Gr. Manolescu.

*

Societatea lirică.—D-na Aristide Găluşcă nu se retrage din această societate, ci va continua să delecteze publicul, care vine s'o admire la Dacia. D-sa va juca după paştĭ în *Mam'zelle Nitouche.*

— Pe la mijlocul luneĭ Aprilie, societatea lirică, sub conducerea D-luĭ A. L. Bobescu va face o escursiune la Chişinĕŭ, unde va da câte-va reprezentaţiunĭ. La începutul luĭ Maiŭ se va întoarce în Bucureştĭ şi va juca toată vara la grădina Stavri pe timp frumos, iar pe timp ploios în sala Dacia.

— Societatea lirică a făcut o nouă şi bună achiziţiune în persoana D-reĭ Vămăşescu, care va debuta în prima şi a doua zi de paştĭ în rolul Cipreĭ din *Voevodul Ţiganilor.*

FOIȚA ZIARULUI *ADEVĚRUL*

No. 11.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

II

Pentru principesa Magda, greutățile de căsătorie fuseseră mai mari, din pricina prea marei sale vioiciuni, pe care asprimea mamei sale nu izbutise s'o înnăbușe, ea se punea în calea planurilor de căsătorie celor mai bine combinate ale principesei, gonind pe moștenitorii de coroane, cărora aceasta o destina și negândindu-se la măritiș.

De aceea, moștenitorii coroanelor din Europa, spre marea desnădejde a principesei Sofia, se însurau cu altele, iar principesa Magda remânea fată mare.

Se întâmplă ca Regele George al Mesiei, întorcêndu-se din Berlin, să se oprească la Wiesbaden. Regele George, al doile fiŭ al prințului de Brisgaw, fusese chemat cu trei ani înainte, în urma rezboiului ruso-turc diu 77, prin votul poporului și voința cancelarului Germaniei, ca să domnească asupra Mesiei, regat de curînd creat în peninsula balcanică.

El era încă tînĕr — de trei-zeci și cinci de ani — și holteiŭ; familia sa, înrudită cu Impăratul Germaniei, era bogată și puternică.

Intâmplarea putea să aducă întărirea regalitaței sale nesigure, să câștige în strălucire și în întindere.

Cu toate acestea, pentru moment, familiile domnitoare, îi refuzaŭ, cu prudență și pe rînd, pe fiicele lor, ceea-ce necăjea mult pe Mesieni, doritori de a avea o suverană, principesă autentică și necăjea încă pe Regele George, tot-d'auna supus dorințelor națiunei sale.

Principesa de Waldstett, mai încrezătoare în viitorul acestui regișor de fabrică, setoasă de a fi în sfîrșit soacra unei coroane, fie chiar echivoce, fiind-că scăpase din mână pe cele de calitate bună, se duse să facă o vizită vechei sale prietine, principesa de Brisgaw, care se afla împreună cu fiul sĕŭ. Ea studiă pe Suveranul de curînd învestit și-l găsi după pofta inimei. Fiind-că avea o barbă brună, lungă, ea găsi că are înfățișare marțială. Fiind-că vorba-i era scurtă, incisivă, ea 'l crezu hotărît. Vĕzuse că e cam slăbănog, dar își închipuise că focul lăuntric îl mistue. Un farmec, pe care ea nu și-l tălmăcea, o atrăgea spre dînsul; de aceea se hotărî să-l iea de ginere. S'ar fi putut ivi o greutate: el era catolic și casa de Waldstett era protestantă și încă ce protestantă! afiliată cu sectele cele mai cucernice, căutând să vorbească în dialectul din Chanaan, membrii acestei case eraŭ vecînic ocupați cu îndreptarea pe calea paradisului a sufletelor rătăcite. Se întâmplă însă tocmai, că Regele George, domnind asupra unei țĕri de religie grecească și jurând că urmașii sĕi, dacă vor fi, să fie crescuți în religia țĕrei, nu putea să iea în căsătorie de cât o principesă ortodoxă (adică slavă) saŭ protestantă. Insă de slavi se tem în Mesia, deci Regele n'avea de cât să aleagă: fu silit să iea o nevastă eretică.

Fără a da de știre fiicei sale, pentru a nu o face să bănuiască ceva, ea invită pe Regele George ca să vie să le viziteze în castelul de la Bethseda. Regele veni, cercetă casa și băgă de seamă strîmtorarea care domnea într'însa, examină și pe principesa Magda, a cărei supunere către mă-sa îi plăcu. Convins că ea ar fi o soție supusă și fără pretenții, grăbit ca să dovedească supușilor sĕi că era în stare să se însoare, ceru după câte-va zile mâna fetei și fu primit.

Principesa de Waldstett, ori cât de încântată fu de acest desnodămînt, era oare cum prevenită contra familiei Brisgaw, care, pe timpul lui Napoleon I; se cam corcise, primind în familie pe sora unui mareșal al Imperiului; de aceia, ea nu se putu opri de a da a înțelege pretendentului că el era cel onorat în această căsătorie și, când puse mâna fiicei sale în mâna subțire a Regelui, adăogă: — V'o daŭ, deși nu sunteți de cât Rege al Mesiei.

Prințul Frederic de Waldstett, foarte sentimental încă, se mulțumi a-i spune visător: — Dar o vei iubi și D-ta mult?

Repeziciunea aceasta a logodnei făcu scandal la toate curțile Germaniei. Graba cu care, după trei septămîni, în potriva tuturor obiceiurilor, fu celebrată căsătoria, făcu și mai mare scandal.

Insă acestea se întâmplaseeă pentru că Regele, pe care afacerile de inimă îl plictiseaŭ tot-d'auna, dorise ca totul să treacă repede și apoi voia să scape de comentariile și de obiecțiunile posibile ale Mesienilor sĕi, în cazul când logodna s'ar fi prelungit.

Cu mare greŭ găsiră un preot, care să cunune mixt pe niște oameni, ai căror urmași vor fi schismatici. Tênĕrul prinț de Waldstett făcu surorei sale un venit anual de 10,000 de franci, ceea-ce era foarte mărinimos din partea sa, de oare-ce ea n'avea drept de cât la un capital de 50,000 de franci. Din potrivă, mărind venitul, păstrase la el capitalul, lucru, în potriva căruia nu era nimic de zis.

Principesa de Waldstett, din parte-i, puse să-i se facă în grabă o zestre sumară, îi dădu cu autoritate multe recomandații și o înzestră cu o cameristă excelentă, Ana Buvitz, care-i era foarte credincioasă și care avea misiunea secretă de a-i da seamă cu deamănuntul de faptele și purtările noei Regine, atât de mult o iubea mă-sa.

Insă, aducêndu-și aminte, la o septămână după venirea sa la Yasna, de rapoartele Anei Buvitz, principesa recunoscu că făcuse o greșală mare lăsând pe fiică-sa lipsită de sprijinul de mamă atâta vreme.

Ana Buvitz era, fără îndoială, o fată deșteaptă; dar poate că nu știa să citească în inima omului și ar fi fost de datoria sa, a mamei, experimentate, ca să știe să citească printre rînduri, să scoată din fapte mici adevĕruri mari și să ghicească că Regina nu știa să aibă asupra Regelui înrîurirea trebuitoare; că, mai mult, o ruptură, care se lărgea, amenința să sfarme această căsnicie în aparență așa de unită.

Mulțămită silinței Anetei, ea aflase cu deamănuntul toate detaliile vieței fiicei sale. Putuse s'o urmărească în viața publică și până la un oare-care punct în intimitatea vieței conjugale.

Va urma.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academiei No. 24.